

VŠEM BRATRÍM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 38/12/PAS

Dopis k adventní době

Kristus vstal z mrtvých!

Milí bratři a sestry!

„Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil“ (Lk 2,15). Pastýři tam spěchali a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti (viz Lk 2,16-17).

Tyto dva úryvky z evangelia poukazují jasně a jednoduše na to, jak jedná Bůh a jak na to my odpovídáme. Z jedné strany je tu Boží působení zastoupené zjevením andělů, kteří ohlašují Ježíšovo narození, z druhé strany je tu odpověď pastýřů, kteří, aniž by ztráceli čas, uvěří slovům anděla a vydávají se do Betléma. Zde je přítomen i „cestovní plán“ Koinonie Jan Křtitel: od zkušenosti spásy ke zvěstování, od slyšeného Slova ke slovu hlásanému. Je to linie svědectví, které se rodí ze setkání s Ježíšem a ústí ve vyprávění o tom, co jsme viděli a zakusili.

Pastýři už nemluví o sobě, ale o tom, co patří jinému světu, světu božskému, na němž mají nyní účast. Už to nejsou obyčejní pastýři věnující se pastevectví, nýbrž se z nich stávají pastýři, kteří se začali věnovat zvěstování. Průběh svědectví je v podstatě průběhem prorockého daru: přijaté Slovo, které se stalo tělem v našem životě, se stává účinnou zvěstí pro toho, kdo naslouchá. Ke všem se Pán obrací se slovem spásy, se slovem, které nás okamžitě proměňuje v proroky ohlašující Boží skutky. Pán nás neposílá, aniž by v nás nejprve nevykonal své dílo. Takže když nám přikazuje, abychom vydávali svědectví, tak to je proto, že už nám dal, o čem máme svědčit. Jde jen o to, abychom odpověděli, a to bez otálení, a šli až do Betléma.

Jít až do Betléma neznamená jít pouze proto, abychom si ověřili platnost moci Slova, ale je to pozvání uvěřit tomu, že přijaté, a tudíž oznámené Slovo, je potvrzeno fakty. Pastýřům stačilo jít. Vydali se na cestu a viděli. I my pojďme ke svým bratřím a uvidíme Pána, jak jedná. Bůh si vyvolil prosté pastýře, stejně jako my jsme jen obyčejní lidé. Pastýři se stali přáteli andělů, tak se i my svojí odpovědí na Pánovu výzvu staneme rybáři lidí.

Hle, to je tedy to, co nás čeká v této době adventní, patřící k Roku víry, vyhlášenému papežem Benediktem XVI.: stát se stejně jako pastýři svědky Pánových skutků. A náš závazek? Jít k bratřím a vydávat svědectví o naší zkušenosti spásy, o našem setkání s živým Ježíšem, o zkušenosti s darem Ducha, s bratrskou láskou, s přítomností Pánovy lásky, která nás každodenně provází. Budeme-li rozdávat víru, nejenže v nás poroste, ale zrodí se i v těch, kdo budou této zvěsti víry naslouchat.

Konkrétně kromě partikulárních závazků, které na sebe bude chtít vzít se vší moudrostí a zdravou rovnováhou každý jednotlivě či komunita, ve shodě s různými situacemi si dejme ještě předsevzetí, že budeme evangelizovat alespoň jednoho člověka a pozveme ho do své komunity, do svého Domu modlitby, a budeme mu svědčit o svém setkání s Ježíšem a nabídneme mu své přátelství tak, aby mohl i on spatřit pravý Betlém, Immanuela, Boha s námi: Ježíše.

Požehnaný advent!

Plzeň-Valcha, 24. listopadu 2012

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř